

F. t. l. om ændr. i byggelov for købstæderne og landet.

rådernes godkendelser af byggeprojekter. I lighed med tidsbegrænsningen med hensyn til byggetilladelser efter § 13, jfr. bemærkningerne til ændringsforslag nr. 10, er en sådan begrænsning gennemført i de fleste af amtsrådenes administrationsvedtægter i medfør af lovens § 11, stk. 4, således at en godkendelse bortfalder, såfremt byggearbejdet ikke er påbegyndt inden 1 år fra godkendelsens dato. I ændringsforslagets stk. 1 lovfæstes den nævnte praksis.

Efter den gældende lovs § 20, stk. 3, kan amtsrådet af byudviklingsmæssige hensyn meddele forbud mod bebyggelse også i områder, der er omfattet af lov om regulering af bymæssige bebyggelser (byudviklingsområder). Ved lov nr. 230 af 11. juni 1965 blev der som § 16 a i byreguleringsloven (lovbekendtgørelse nr. 279 af 1. juli 1965) optaget en bestemmelse om, at boligministeriet efter anmodning fra et byudviklingsudvalg kan nedlægge et foreløbigt — tidsbegrænset — forbud mod bebyggelse m. v., der antages at ville komme i strid med den kommende plan. Det findes herefter rettest, at amtsrådets forudsbeføjelse begrænses således, at den ikke gælder i byudviklingsområder.

En tilsvarende begrænsning af amtsrådets godkendelsesbeføjelse med hensyn til udlæg af nye private veje med henblik på bebyggelse er optaget i forslagetets stk. 5.

Til nr. 17.

Til § 20 a: Den nærmere planlægning af de enkelte sommerhusområder sker ikke sjældent ved byplanvedtægter gennemført af kommunalbestyrelsen i medfør af byplanloven. Efter byggeovens ikrafttræden i 1961 har amtsrådene imidlertid ved anvendelse af beføjelsen i lovens § 5, stk. 2, søgt at fremme en hensigtsmæssig udvikling af sommerhusbebyggelser også i kommuner uden en teknisk forvaltning, der kan varetage den nødvendige planlægning m. m. af de enkelte sommerhusområder. Det har herved vist sig ønskeligt, at der tilvejebringes en udtrykkelig hjemmel for amtsrådene til som bygningsmyndighed at stille krav om, at sommerhusudviklingen i et område sker på grundlag af en samlet udstyknings-, vej- og bebyggelsesplan, og at medvirke til en i forbindelse hermed stående ordning af de berørte grundejeres økonomiske interesser. Det samme gælder ved udstykninger til helårsbebyggelser i tilfælde, hvor en samlet ordning af vej- og bebyggelsesforhold skønnes påkrævet.

Det foreslås derfor, at bestemmelserne om retningsplaner i lovens § 25 stk. 2-6, også skal kunne bringes i anvendelse af amtsrådene i områder, hvor de udøver bygningsmyndigheden.

2 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev. lovforslag).

Til § 20 b: Ibrugtagen af en grund til oplag eller henlæggelse af affald kan i dag ske uden tilladelse fra bygningsmyndigheden eller byplanmyndigheden, medmindre denne anvendelse er i strid med bestemmelser om et områdes anvendelse i bygningsvedtægt eller byplan eller en særlig tilladelse er foreskrevet i vedtægterne. Efter den gældende lovs § 39, stk. 2, jfr. § 40, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen under visse betingelser modsætte sig indretning af oplagsvirksomhed, som kan medføre særlige ulemper eller virke stærkt skæmmende. Betingelserne er, at kommunalbestyrelsen udøver bygningsmyndigheden, at der er tale om et areal i et byggeområde til blandet bolig- og erhvervsbebyggelse eller uden for fastlagte byggeområder i kommunen, og at der det pågældende sted findes eller forventes opført boligbebyggelse. Det er imidlertid ikke foreskrevet, at en forudgående tilladelse fra kommunalbestyrelsen skal indhentes. I områder, hvor amtsrådet er bygningsmyndighed, indeholder loven ingen hjemmel for amtsrådet til at modsætte sig anvendelse af en grund til oplag eller affald.

Den stærke stigning i brugen af motorkøretøjer har bl. a. medført, at der adskillige steder her i landet er etableret oplagspladser for udslidte motorkøretøjer (bilkirkegårde). Et stort antal af disse oplagspladser frembyder som følge af uheldig placering og/eller manglende afskærmning væsentlig ulempe, navnlig derved, at de virker skæmmende i forhold til omgivelserne. De samvirkende sognerådsforeninger har under henvisning til den gældende lovgivnings utilstrækkelighed til at imødegå de nævnte forhold over for boligministeriet fremsat ønske om en ændring af byggeoven, der sætter kommunalbestyrelserne i stand til at sikre en forsvarlig udvikling på dette område (bilag 1).

Spørgsmålet om en regulering af anvendelse af grunde til oplag eller henlæggelse af affald bør efter boligministeriets opfattelse søges løst generelt.

I ændringsforslagets stk. 1 foreslås den gældende retstilstand ændret, således at en grund kun må anvendes til oplag, henlæggelse af affald el. lign., såfremt bygningsmyndigheden efter et samlet skøn over hensigtsmæssigheden meddeler en forudgående tilladelse dertil. For arealer, som hører til landbrug, skovbrug eller gartneri, er der dog i stk. 3 gjort undtagelse for oplag m. m. for den pågældende jordbrugsvirksomhed.

Kravet om en forudgående tilladelse fra bygningsmyndigheden vil efter forslaget gælde såvel i områder, hvor kommunalbestyrelsen er bygningsmyndighed, som i områder, hvor amtsrådet er bygningsmyndighed. En tilladelse vil efter almindelige regler kunne tidsbegrænses eller betinges af